BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LIII ■ NÚM. 29 | 21 de juliol de 2024 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Estiu: contemplació i compassió

«En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica» (*Mc* 6,30). Amb aquestes paraules s'inicia el fragment evangèlic que en aquest diumenge d'estiu es proclama en l'eucaristia.

Jesús invita els seus apòstols a prendre's un temps de repòs. Cada any, en arribar aquests mesos de juliol i agost, també les comunitats cristianes aturem moltes de les activitats pastorals que normalment portem a terme. Però la vida espiritual, l'amor a Déu i als altres, no s'ha d'aturar en cap moment. Al contrari, us invito a que aquest estiu 2024 sigui l'ocasió de pregar més serenament, sense presses. Tal vegada, podem viure uns dies de recés espiritual hostatjats a un monestir de vida contemplativa.

Aprenguem a aturar-nos en aquests mesos d'estiu. Mirem d'apagar durant algunes hores els nostres mòbils. Contemplem la natura. Regenerem el nostre diàleg amb Déu, la nostra pregària, «com un amic parla amb un Amic» (Sant Ignasi de Loiola).

Ara bé, Jesús les va fer molt curtes les vacances. Ell tenia clar que el descans era important. Però el cridaven de tot arreu. «Veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor» (*Mc* 6,34). Jesús ens ensenya que hem d'estar atents a canviar ràpidament els plans programats sempre que l'amor als altres ens ho demani. Cal restar disponibles a interrompre el merescut descans davant una greu necessitat del pròxim. Per exemple, no es pot «aparcar» en un hospital a un ancià que hom té al seu càrrec, per tal de gaudir sense molèsties de les vacances. No podem oblidar les persones grans que estan patint una soledat que no han pas triat, sinó que la pateixen. Mirem al nostre voltant i en aquest estiu mirem si hi ha algú a qui ajudar per tal que se senti menys sol, amb una visita, una trucada de telèfon, una invitació a visitar-lo un dia, sense presses.

El papa Francesc acostuma a dir que necessitem una «ecologia del cor», feta de contemplació i alhora compassió. En efecte, la compassió neix de la contemplació. Quan anem per la vida descansats, som més capaços de compassió.

Amics i amigues, estimats diocesans: desitjo que, com diem a les nostres terres de l'Ebre, «xalem», que gaudiu de merescuts dies de descans, dies de contemplació, dies de pregària reposada i tranquil·la, però no pas desconnectats de Déu i dels germans, sinó més sensibles que mai a les seves necessitats, compadits de les seves ferides, com ens recorda Jesús a la paràbola del bon samarità (*Lc* 10,25-37). Que Nostre Senyor us beneeixi! Molt bon estiu, ple de les benediccions del Senyor!

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Reverència, acceptació i humilitat òntica (I)

Escriu la filòsofa jueva, Hannah Arendt (1906-1975): «Aquest home futur —que els científics fabricaran abans d'un segle, segons afirmen— sembla estar posseït per una rebel·lió contra l'existència humana tal com se'ns ha donat, gratuït do que no procedeix de cap part (materialment parlant), que desitja canviar, per així dir-ho, per quelcom fet per ell mateix. No hi ha cap raó per dubtar de la nostra capacitat per assolir aquest canvi, de la mateixa manera que tampoc no existeix cap dubte de la nostra capacitat actual per destruir tota la vida orgànica de la Terra. L'única qüestió que es planteja és si volem o no utilitzar els nostres coneixements científics i tècnics en aquest sentit i aquesta qüestió no pot decidir-se per mitjans científics; es tracta d'un problema polític de primer ordre i, per tant, no es pot deixar la decisió en mans de científics o polítics professionals».

La filòsofa jueva anticipa una crítica al transhumanisme que és pertinent recollir. Seguint la seva intuïció, es pot definir aquesta ideologia com una rebel·lió contra el do. El do és allò que hem rebut sense merèixer-ho, es refereix tant a les qualitats tangibles com a les intangibles. És allò que ens ha estat donat gratuïtament, sense cercar-ho intencionalment. El primer do és el mateix fet d'existir. Ningú no decideix existir, ni tampoc la naturalesa genètica del seu ésser. Es troba existint, podent no haver existit mai. Fins i tot en el cas que els progenitors l'hagin alterat biotecnològicament, el nounat no ha triat existir, ni tampoc les qualitats que determinen el seu fenotip. El transhumanisme té com a horitzó de referència transformar el do rebut, canviar-lo i modificar-lo segons la pròpia voluntat.

Escriu el filòsof nord-americà, Michael Sandel (1953): «Reconèixer el caràcter rebut de la vida és reconèixer que els nostres talents i els nostres poders no són plenament obra nostra, ni tan sols plenament nostres, tot i els esforços que dediquem a desenvolupar-los i exercitar-los. També és reconèixer que no tot en el món està obert a qualsevol ús que puguem o vulguem donar-li.»

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Verano: contemplación y compasión

«Los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús, y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco» (*Mc* 6,30). Con estas palabras se inicia el fragmento evangélico que en este domingo de verano se proclama en la eucaristía.

Jesús invita a sus apóstoles a tomarse un tiempo de reposo. Cada año, al llegar estos meses de julio y agosto, también las comunidades cristianas paramos muchas de las actividades pastorales que normalmente llevamos a cabo. Pero la vida espiritual, el amor a Dios y al prójimo, no tiene que parar en ningún momento. Al contrario, os invito a que este verano 2024 sea la ocasión de rezar más serenamente, sin prisas. Tal vez, podamos vivir unos días de retiro espiritual hospedados en un monasterio de vida contemplativa.

Aprendamos a parar en estos meses de verano. Tratemos de apagar durante algunas horas nuestros móviles. Contemplemos la naturaleza. Regeneremos nuestro diálogo con Dios, nuestra oración, «como un amigo habla con otro Amigo» (San Ignacio de Loiola).

Ahora bien, Jesús hizo muy cortas sus vacaciones. Él tenía claro que el descanso era importante. Pero le llamaban de todas partes. «Vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor» (*Mc* 6,34). Jesús nos enseña que tenemos que estar atentos a cambiar rápidamente los planes programados siempre que el amor a los demás nos lo pida. Hay que estar dispuestos a interrumpir el merecido descanso ante una grave necesidad del prójimo. Por ejemplo, no se puede «aparcar» en un hospital a un anciano que se tiene a cargo, para disfrutar sin molestias de las vacaciones. No podemos olvidar a las personas mayores que están sufriendo una soledad que no han elegido, sino que la sufren. Miremos a nuestro alrededor y en este verano veamos si hay alguien a quién ayudar para que se sienta menos solo, con una visita, una llamada de teléfono, una invitación a visitarlo un día, sin prisas.

El papa Francisco acostumbra a decir que necesitamos una «ecología del corazón», hecho de contemplación y a la vez compasión. En efecto, la compasión nace de la contemplación. Cuando vamos por la vida descansados, somos más capaces de compadecernos.

Amigos y amigas, estimados diocesanos: deseo que, como decimos en nuestras tierras del Ebro, «xalem», que disfrutéis de unos merecidos días de descanso, días de contemplación, días de oración reposada y tranquila, pero no desconectados de Dios y de los hermanos, sino más sensibles que nunca a sus necesidades, compadecidos de sus heridas, como nos recuerda Jesús en la parábola del buen samaritano (*Lc* 10,25-37). ¡Que Nuestro Señor os bendiga! ¡Muy buen verano, lleno de las bendiciones del Señor!

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

Pels camins de Déu. El nostre Tabor

Tots els anys, els camins dels Ports es converteixen en testimonis del pas dels pelegrins, pujant i baixant muntanyes per alçar la pregària al Senyor: «Dona'ns allò que ens cal!». Són tants els llocs visitats, entre trenta i quaranta, que poden arribar a no ser ni notícia. Però el més significatiu és que són molts els centenars de persones que, any rere any, eleven la seua pregària: «Ora pro nobis». Com a record de totes les trobades, anem a esmentar-ne dues a prop d'Herbeset.

Enguany s'ha repetit especialment la petició de l'aigua. Tanta falta ens fa! Però atenció, demanada de manera que ens arribi aquella que precisen els camps, ni massa ni massa poca, ni pedra ni tempesta violenta... com preguem en les benediccions de terme. I, després de mesos sense ploure, ens en va arribar una mica en forma de pluja tranquil·la mentre pujàvem als peirons de Sant Isidre d'Herbeset i Sant Pere Màrtir i Santa Bàrbara de Regatxol el passat dissabte de Pasqua Granada.

Allà dalt, prop del cel, després de la pluja es va presentar la boira, era com al Tabor, se'ns estava mostrant el Senyor, a aquell que elevem les nostres pregàries. Allà també vam rebre el pa beneït de mans dels «caritaters» (els majorals), que ens van donar el «rollo» de pa beneït.

Tot i les inclemències del temps, vam poder dir: «Què bé que s'està ací... el Senyor ens acompanya, la gent ens ajuda, la bona companyia; podria eixir-nos el desig de voler quedar-nos, com a Pere al Tabor». Però, el Senyor ens diria desaprovant: «Insensats, això és només una mostra de l'amor que heu de viure en la vostra vida, baixeu de la muntanya i seguiu el vostre camí en l'amor.»

Sí, per seguir el camí, no podem sinó agrair a tots els «majorals» que fan realitat el petit miracle de seguir ajudant-nos en el retrobament de les nostres tradicions. Moltes gràcies per fer-ho possible!

Parròquies dels Ports

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Jesús va vèncer el mal, va fer de la creu el pont cap a la resurrecció. Per això, adreça cap a Ell les teves mans tots els dies per a lloar-lo i beneir-lo; explica-li les esperances del teu cor, confia-li els teus secrets. Déu estima aquesta oració viva, concreta, feta amb el cor» (15 d'abril).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels milions de nens que viuen en condicions similars a l'esclavitud. Cada nen marginat, abandonat, sense instrucció, sense assistència mèdica, és un crit que s'eleva a Déu!» (16 d'abril).

@Pontifex_es: «Aprenguem a conrear la virtut de la temprança, de manera que puguem controlar les nostres paraules i les nostres accions per a evitar conflictes inútils i promoure la pau en la nostra societat» (17 d'abril).

@Pontifex_es: «Déu és pau i vol la pau. Qui creu en Ell no pot sinó rebutjar la guerra, que no resol els conflictes, al contrari, els augmenta. La guerra és sempre i només una derrota: és un camí sense fi, no obre perspectives, extingeix l'esperança» (18 d'abril).

La parròquia Sant Joan Baptista de l'Ampolla projecta la pel·lícula *La Carta*

El papa Francesc va publicar el 2015 l'encíclica *Laudato Si'* (Lloat siguis), aquesta és una crida a tota la humanitat per tal de cuidar la nostra casa comuna.

A través d'una reunió amb líders defensors del medi ambient de tot el món, per tal de debatre sobre els perills que amenacen al nostre planeta, en aquest documental el sant Pare Francesc estableix un diàleg amb veus que són difícils d'escoltar en els indrets on es debat el canvi climàtic.

Una activista jove de la Índia, un refugiat climàtic i estudiant del Senegal, un líder indígena de l'Amazones i un matrimoni de científics nord-americans, en són els protagonistes. El missatge de que tot està connectat, queda molt clar en aquesta projecció i troben una nova esperança per al nostre planeta, és a dir, la nostra casa comuna.

Aquesta projecció enceta una sèrie d'activitats a la parròquia per tal de treballar i aportar el nostre gra de sorra, en el sentit de tenir cura de la casa comuna i a favor de les persones vulnerables tal com ens anima primer el papa Francesc en la seva encíclica i, posteriorment, amb la seva exhortació apostòlica *Laudate Deum* publicada el 2023.

L'acollida de la mateixa va ser molt bona, amb una bona participació de persones de totes les edats que van poder gaudir tant de les reflexions dels protagonistes com de la bellesa de les imatges projectades i de les crispetes ofertes per la parròquia.

Pau a tothom.

Ernest Plans Colomé
Catequista

Presentació de la Memòria social 2023: «Allà on ens necessites, obrim camins a l'esperança»

El dia 30 de maig, en un acte presidit pel bisbe de Tortosa, i amb l'assistència del director i el secretari general de Càritas Diocesana, han donat a conèixer els aspectes més importants de l'activitat desenvolupada per aquesta institució al llarg de l'any passat.

Sota el títol «Allà on ens necessites, obrim camins a l'esperança», us fem arribar un resum del què ha estat el treball de Càritas Diocesana al llarg de l'any 2023.

En paraules del papa Francesc: «Càritas és la carícia de l'Església al seu poble, és la carícia de la Mare Església als seus fills, la tendresa, la proximitat.»

En els 27 projectes que tenim en marxa a nivell diocesà, hem atès un total de 9.506 persones, de les quals un 22% són infants i adults fins als 17 anys. Acompanyem un total de 3.993 famílies en el conjunt de les 35 Càritas que treballen a la nostra diòcesi.

Tot aquest esforç ens ha suposat un increment important dels recursos destinats a ajudes econòmiques directes, passant a 753.600 €. En el total de recursos destinats a l'atenció a les persones, hem destinat la quantitat de 2.386.019 €. En el projecte «Jo com tu» de targetes solidàries hem arribat a destinar-hi 105.025 € i ja tenim 384 persones que fan ús. Hem possibilitat 6 contractacions amb el projecte d'inserció laboral. També cal destacar que ja són prop de 500 persones grans les que acompanyem per part dels nostres voluntaris. Els 656 voluntaris dels 35 equips locals de Càritas han realitzat 57.910 intervencions en el seu procés d'acompanyament a les prop de 10.000 persones ateses aquest 2023. També hem ajudat a cobrir les necessitats bàsiques d'alimentació, vestit, higiene, transport, a un total de 159 persones sense llar.

Com diu el nostre bisbe en la seva salutació, «"Allà on ens necessites", Càritas hi és present i és capaç de mobilitzar l'amor als més desvalguts i vulnerables, infonent-los esperança, motivant-los per caminar endavant, obrint camins.»

Càritas Diocesana de Tortosa

AGENDA

- **Dilluns 22,** Santa Magdalena de Polpis, a les 11 h, festa de Santa Magdalena. / Ulldecona, monestir de Santa Magdalena, a les 18 h, celebració del 400 aniversari del monestir.
- **Dijous 25,** Tivissa, a les 12 h, festa de Sant Jaume.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ☐ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ct 3,1-4 (o bé: 2C 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. ☐ **Dimarts** [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Conegunda, rel. franciscana.

24. ■ **Dimecres** [Jr 1,1.4-10 / Sl 70 / Mt 13,1-9]. Urgell: ■ Josep Sala i Picó, prev. i companys, mrs. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ **Dijous** [Fets 4,33;5,12.27-33; 12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. ☐ **Divendres** [Jr 3,14-17 / Sl: Jr 31 / Mt 13,18-23]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Verge Maria (tradició iniciada s. II).

27. ■ **Dissabte** [Jr 7,1-11 / Sl 83 / Mt 13,24-30]. Sant Feliu de Llobregat: ■ Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; santa Natàlia, mr.

28. ■ **Diumenge vinent,** XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2R 4, 42-44 / Sl 144 / Ef 4,1-6 / Jo 6,1-15]. Santa Caterina Thomas, verge agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prevere i màrtir, fundador de la Institució Teresiana.

Diumenge XVI de durant l'any (B)

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor.» Venen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: «El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs. / Per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 23,1-6)

¡Ay de los pastores que dispersan y dejan que se pierdan las ovejas de mi rebaño! —oráculo del Señor—. Por tanto, esto dice el Señor, Dios de Israel, a los pastores que pastorean a mi pueblo: «Vosotros dispersasteis mis ovejas y las dejasteis ir sin preocuparos de ellas. Así que voy a pediros cuentas por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las apacienten, y ya no temerán ni se espantarán. Ninguna se perderá —oráculo del Señor—». Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que daré a David un vástago legítimo: reinará como monarca prudente, con justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y le pondrán este nombre: «El-Señor-nuestra-justicia».

Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora, gracias a Cristo Jesús, los que un tiempo estabais lejos estáis cerca por la sangre de Cristo. Él es nuestra paz: el que de los dos pueblos ha hecho uno, derribando en su cuerpo de carne el muro que los separaba: la enemistad. Él ha abolido la ley con sus mandamientos y decretos, para crear, de los dos, en sí mismo, un único hombre nuevo, haciendo las paces. Reconcilió con Dios a los dos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, a la hostilidad. Vino a anunciar la paz: paz a vosotros los de lejos, paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre por medio de él en un mismo Espíritu.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús, y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco». Porque eran tantos los que iban y venían, que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a solas a un lugar desierto. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor; y se puso a enseñarles muchas cosas.

COMENTARI

«Se'n compadí i es posà a instruir-los llargament»

Sovint les persones o les circumstàncies trenquen el nostres plans o projectes. La nostra actitud habitualment és d'enuig i de queixa i ens alguns casos de passar d'aquella persona que destorba els nostres plans. Però no és aquesta l'actitud de Jesús. El seu pla era retirar-se *en un lloc* apartat per escoltar els apòstols que *li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat*. Acaben de venir de la seva primera missió apostòlica. Diríem que es tracta ara de fer la revisió de com ha anat tot. Per això Jesús diu: *Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica*. Un descans ben merescut! Però *algú els veié quan marxaven*. I *quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada...!* Què farà el Senyor? Deixarà la gent i es dedicarà als seus apòstols? Doncs no és això. *Jesús se'n compadí i es posà a instruir-los llargament*. No es tracta només de dir unes paraules per sortir del pas. Jesús dedica tot el temps necessari a aquelles persones que tenen set de la paraula de Déu. Canvia els seus plans! Els apòstols han d'aprendre d'aquesta actitud del seu Mestre: primer són els altres i les seves necessitats. Però cal un cor ple de *compassió* com el de Jesús. Ell es presenta, doncs, com un bon pastor fent realitat la profecia de Jeremies: *Els donaré pastors que les menin* [a les ovelles] *i ningú no tornarà a fer-los por ni a esfereir-les ni en mancarà cap*. Acaba de criticar, precisament els mals pastors: *Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles dels meu ramat*. Jesús ens mostra com ha de ser un bon pastor sempre atents a les necessitats de les ovelles. I així ell és *el rebrot del llinatge de David que farà regnar en el país la justícia i el bé*. Ell és *El-Senyor-és-el-nostre-bé*. Pau ens convida a buscar la pau, una pau que ens porta el Crist *als que éreu lluny i als que eren a prop*. Perquè ell *per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat i ha reconciliat tots dos pobles amb Déu*. Aquesta és la nostra tasca: la pau amb tothom, atents a les necessitats dels nostres germans, foragitant tota mena d'enemistat.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.